

Úvodem

Aforismus je útvar, který si vystačí sám, nepotřebuje se sdružovat do kapitol. Některé aforismy se drží při zemi, jiné bloudí vesmírem, chtějí dosáhnout hvězd – banalita se střídá s moudrostí. Respektoval jsem tuto jejich přirozenost, namíchal aforismy jako karty a proložil je fotografiemi dadavnálezů – objektů, které jsou aforismy trojrozměrnými.

Nevím, jak se aforismus rodí, ale vím, že se nedá vysedět, přichází v nečekaném okamžiku sám. Ne všechno, co je v této knize, jsou aforismy; některé jsou spíše magorismy, hlavně výroky odposlechnuté. Některé jsem si přinesl jako polotovar, abych je doma dotvořil, a nejedna sentence je jen zhuštěným obsahem přečtené knihy.

Autor

Stal se projektantem čekáren na zázrak.

Dělá více placenou práci, která ho nebaví, aby si mohl koupit více věcí, které nepotřebuje.

V slově řád necítí vesmír, ale policejní smrad.

Z lidí jsou mu nejsympatičtější děti a zvířata.

Přestože úspěch stoupá do hlavy, narostlo mu po něm břicho.

Svoje lidství zdokonaluje protézami.

Při rozkládání zahradního lehátka přišel o sebevědomí.

Soudce byl tak malý, že svou přítomností snižoval autoritu soudu.

Vyzkoušel všechna náboženství, a skončil u fotbalu.

Je z čistého chovu – patří k páté generaci alkoholiků.

Vyžádala si lékařský předpis na pohlazení.

Hlavou rodiny je jen ve chvílích, kdy má v ruce dálkový ovladač televizoru.

Přestal myslet – mozek se mu ucpal lží.

Koupil tucet nafukovacích panen a otevřel si nevěstinec.